

[Indenrigsministeren]

ne peger på; det er naturligvis de enkelte partiers eget valg.

Dorte Bennedsen (S):

Kan ministeren bekræfte, at den politiske følgegruppe, der blev nedsat, ikke var et led i det såkaldte udlændingeforlig fra juni sidste år, men blev nedsat på grund af en henvendelse fra Socialdemokratiets formand til den daværende statsminister?

Kan ministeren også bekræfte, at der i følgegruppen først var aftale om, at 100 krigsfanger skulle inviteres herop, men at man var enige om, at det kun var et foreløbigt tal?

Og endvidere vil jeg spørge, om ministeren kan bekræfte, at den daværende justitsminister forhøjede disse 100 krigsfanger til 200 krigsfanger, inklusive familie, uden at forelægge dette for den politiske følgegruppe, før det var kommet frem?

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg kan forstå, at ministeren er af den opfattelse, at det ikke er nødvendigt at indkalde parterne i en aftale til møde, inden man oversender et aktstykke.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Kunne hun tænke sig at konsultere finansministeren og høre, hvilke aftaler der foreligger mellem de seks finanslovspartier omkring dette emne? Det er jo en aftale, at der tages konsultationer, inden disse aktstykker oversendes. Dette kan naturligvis finde sted i de følgegrupper, der måtte være nedsat på området.

Jeg kan kun opfatte ministerens undvigelse af at besvare disse spørgsmål således, at ministeren ikke ønsker at tage denne konsultation med partierne, inden aktstykkerne oversendes. Jeg vil gerne høre, om det skal være ministerens fremtidige samarbejdsform med de forligsparter, man har på forskellige områder.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ministeren svarede mig ikke på spørgsmålet, om det ikke var bedre at få tingene debatteret i folketingsalen, hvor man langt bedre kan få tingene afklaret end bag de lukkede døre i et eller andet udvalg – også for ministerens egen skyld. Jeg står jo i den lidt mærkelige situation, at jeg har været i opposition hele tiden, så jeg kan udmærket godt huske, hvad der foregik i forbindelse med det lovforslag.

Jeg kan forstå, at andre partier nu forsøger at udfordre ministeren, men ville det på den baggrund ikke være en bedre idé at få hele debatten om ekstravællinger og yderligere antal her i folketingsalen?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg mener ikke, at man skal behandle udlændingspørgsmål på andre måder, end vi behandler alle andre politiske spørgsmål. Nogle af disse sager vil det være fornuftigt at få behandlet i den politiske følgegruppe, som jeg tidligere både under det forrige spørgsmål og under dette spørgsmål, jeg ved ikke hvor mange gange, har bekræftet vil blive nedsat i det nye regi. Andre gange vil det være fornuftigt at behandle ting i folketingsalen; det er det, der sker her i spørgetiden. Og atter andre gange er det fornuftigt at behandle dem i Folketingets Finansudvalg på fuldstændig normal vis. Jeg tror ikke, vi skal forsøge at overdramatisere udlændingspørgsmålene ved, at vi siger, at det hver gang skal ned i folketingsalen. Det tror jeg ikke tjener noget formål.

Begge de spørgsmål, som fru Dorte Bennedsen rejste, vil jeg gerne svare bekræftende på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 447

10) Til *finansministeren* af:

Pernille Sams (KF):

»Hvordan vil regeringen finansiere en offentlig garantiordning for realkreditlån?«

Pernille Sams (KF):

Regeringen har udsendt en del ganske forskelligeartede signaler om kreditforeningernes udlånspolitik. En af de ting, som er kommet frem, er, at regeringen planlægger at lave en statsgaranti for realkreditlån.

I Det Konservative Folkeparti ville vi foretrække, om regeringen valgte at få bragt ro på boligmarkedet ved at give reelle og ikke så selvmodsigende oplysninger om den kommende skattereform, men regeringen har valgt en anden form; man har nemlig valgt at bære ved til uroen ved at undlade at svare på selv ganske banale spørgsmål og i øvrigt udskyde det hele til på den anden side af sommerferien.